

bennem a szép mindig rád vall
ruhád alól nagy fény dereng
létezésed sugarával
világítod a végtelent

hiába ülök egyedül
szívem a hó körbejárja
megy a vérem hajt veszettül
te vagy a szerelmi sztráda

sok gát köztünk ma már nincsen
elmosták a gyöngéd estek
érinted bőröm gerincem
s hiszem ez csupán a kezdet

közted köztem forró minden
száll pár szavam sisteregve
bíbelődve férfi szinten
varázst hintek kis kezedbe

génjeink hogy nőjön a gőz
a tűzre pár csókot szórnak
öleléseimben te fősz
kéjpárlata vagy a kornak